

การตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต
จังหวัดปทุมธานี*

DECISION TO ELECT LOCAL POLITICIANS IN RANGSIT MUNICIPALITY
PATHUMTHANI PROVINCE

การุณย์ลักษณ์ พหลโยธิน

Karunluck Bahalayodhin

ธนิศร ยืนยง

Thanisorn Yuenyong

วุฒิเลิศ เทวกุล

Wutilert Devakul

เบญญาศิริ งามสะอาด

Benyasiri Ngamsaad

ชนิสรา ผาสุข

Sanisra Parsook

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

Pathumthani University, Thailand

E-mail: dr_thanakrit@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่น 2) เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เสนอแนวทางการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ กรอบแนวคิดการวิจัยใช้งานวิจัยของวิชาญ รอดไพบูลย์ ประชากรที่ใช้วิจัย คือ ประชาชนที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่เขตเทศบาล จำนวน 101,110 คน กลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางสำเร็จรูปเครจซี่และมอร์แกนได้จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามนำไปหาค่าความเชื่อมั่นได้ .89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมาไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

* Received August 13, 2021; Revised October 22, 2021; Accepted February 15, 2022

ด้านคุณสมบัติหัวหน้าคณะ และด้านบทบาทหน้าที่ และสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
2) เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกตั้งนักการเมืองท้องถิ่น พบว่า ประชาชนที่มี เพศ ระดับ
การศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มี อายุ อาชีพ และรายได้
ต่างกันมีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) เสนอแนวทาง
การตัดสินใจเลือกตั้งนักการเมืองท้องถิ่น พบว่า เทศบาลนครรังสิตควรดำเนินการ ดังนี้
1) การเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงประชาชนโดยการนำสื่อสังคมออนไลน์มาประยุกต์
2) ข้าราชการต้องเป็นกลางทางการเมือง 3) สถานที่ให้ผู้สมัครใช้ร่วมกันในการพบประชาชน
และ 4) ความโปร่งใสเกี่ยวกับการหาเสียง
คำสำคัญ: การตัดสินใจ, การเลือกตั้ง, นักการเมืองท้องถิ่น, เทศบาลนครรังสิตในจังหวัด
ปทุมธานี

Abstract

The objectives of this research article were: 1) study the level of decision making to elect local politicians, 2) comparing different demographics on how they elected local politicians and 3) to propose guidelines for decision making in the election of local politicians using a qualitative research methodology. The research was based on a conceptual framework first proposed by Wieharn Rodpaiboon. The population was based on 101,110 people living. The sample calculated the value by opening 400 Krejcie and Morgan prefabricated table was applied to determine a confidence level of .89. With this statistical approach percentages, arithmetic means, standard deviations, T-test and analysis of variance (Anova F - Test) were carried out. The results showed: 1) the level of decision making in the election of local politicians was high. When considering the majority of votes, there were four main issues in high levels, the qualification of the elected was scoring in highest average whilst the role and environment were the lowest average. 2) Comparing the decision to elect local politicians classified by different demographics such as gender, level of education having no different decisions to elect local politicians. However, the population living who have different age, occupation and income have different decision to elect the local politicians with the statistical significance of 0.05. Propose guidelines for decision to elect the local politicians as follows: 1) To add more options for public relations channels by applying social media such. 2) The officials must be

politically. 3) Arrange the proper places for meeting with people. 4) The election campaign transparency.

Keyword: Decision, election, local politicians, Rangsit Municipality

บทนำ

หลักการรวมอำนาจ เป็นหลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่รวมอำนาจทั้งหมดไว้ที่ศูนย์กลางการรวมอำนาจมีลักษณะอย่างน้อย 3 ประการ คือ 1) มีการรวมกำลังตำรวจและทหารอยู่ในบังคับบัญชาของส่วนกลาง 2) มีการสงวนอำนาจการตัดสินใจขั้นสุดท้ายไว้ที่ส่วนกลาง และ 3) มีการกำหนดลำดับชั้นการบังคับบัญชาที่ลดหลั่นกันลงไป หลักแบ่งอำนาจ เป็นการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่ส่วนกลางได้มอบหมายอำนาจหน้าที่บางส่วนไปให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของส่วนกลางที่ประจำอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ การแบ่งอำนาจมีลักษณะที่สำคัญอย่างน้อย 4 ประการ คือ 1) เป็นการบริหารงานโดยเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งจากส่วนกลาง 2) เป็นการบริหารงานที่ใช้งบประมาณที่ส่วนกลางเป็นผู้จัดทำบริหารและควบคุม 3) การบริหารงานจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และนโยบายของส่วนกลาง และ 4) ต้องปฏิบัติหน้าที่ภายในกรอบอำนาจหน้าที่ที่ส่วนกลางมอบหมาย หลักการกระจายอำนาจ การที่รัฐบาลกลางหรือการบริหารราชการส่วนกลางยินยอมกระจายอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบให้กับท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ โดยท้องถิ่นมีหน่วยงานที่เป็นของตนเองทำหน้าที่ในการบริหารงานหรือ ดำเนินงานในหน้าที่และความรับผิดชอบ มีการจัดตั้งองค์กรเป็นนิติบุคคล มีเจ้าหน้าที่ ทรัพย์สิน ตลอดจนงบประมาณและรายได้เป็นของตนเองมีการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2554)

การจัดให้มีรูปแบบการปกครองท้องถิ่นนั้นได้ยึดหลักการกระจายอำนาจปกครองซึ่งจะเห็นได้ว่าเป้าหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้น ประการแรก คือ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษาการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง หรือมีส่วนเข้ามาดำเนินกิจกรรมของท้องถิ่นด้วยตัวเอง เพื่อให้ประชาชนเลือกเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนิติบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีส่วนในการเรียนรู้ถึงกระบวนการปกครองตนเองในท้องถิ่นอันเป็นพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระดับชาติ ประการที่สองก็เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักปกครองตนเองซึ่งเป็นหัวใจประการหนึ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย (พนมศักดิ์ ปฏิมาประกรณ์, 2551)

นโยบายการบริหารราชการและการพัฒนาเทศบาลนครรังสิต 8 ด้าน ได้แก่ 1) นโยบายเร่งด่วน 2) นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค 3) นโยบายด้านสาธารณสุข 4) นโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา สังคม ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา 5) นโยบายด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว 6) นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 7) นโยบายด้านการบริหารจัดการ 8) นโยบายด้านส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ หรือ smart city ได้แก่ ด้านที่ 1 นโยบายเร่งด่วน “ปฏิบัติการเร่งด่วน นครรังสิตสู้โควิด-19” โดยเป็นการปฏิบัติการในภาวะเร่งด่วน เพื่อรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคเชื้อไวรัสโคโรนา หรือโควิด-19 ในพื้นที่เทศบาลนครรังสิต โดยคำนึงถึงหลัก “เน้นเชิงรุก และเสริมตั้งรับ” ด้านที่ 2 นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค ด้านที่ 3 ด้านสาธารณสุข ด้านที่ 4 ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และกีฬา 4.1 สนับสนุน ส่งเสริม เพิ่มศักยภาพในการพัฒนาสังคม เพื่อคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะผู้สูงอายุ เนื่องจากสังคมไทยในปัจจุบันได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัว การวางแผนรองรับ และพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จึงเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญ ด้านที่ 5 ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจ จัดหาให้มีสถานที่จำหน่ายสินค้า หรือตลาดกลาง และตลาดออนไลน์นครรังสิต หรือ smart market เพื่อเพิ่มช่องทางการค้าขาย สร้างระบบเศรษฐกิจฐานรากของประชาชนชาวนครรังสิตให้มีความมั่นคงอย่างยั่งยืน ด้านที่ 6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลรวม โดยการประสานงานกับทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและ ภาคเอกชน ด้านที่ 7 นโยบายด้านการบริหารจัดการ ด้านที่ 8 นโยบายด้านส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ หรือ smart city ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือ E - Service ศูนย์ดูแลเมืองอัจฉริยะ ด้วยการยกระดับคุณภาพชีวิตพี่น้องประชาชนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในเขตเทศบาลนครรังสิต (ร้อยตำรวจเอก ดร. ตรีลุพธ์ ฐูประจาง 7 มิถุนายน 2564)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจและเห็นความสำคัญของการนำมาซึ่งผู้นำทางการเมืองโดยเฉพาะการเมืองท้องถิ่นในระดับเทศบาลนคร ซึ่งรอผู้นำทางการเมืองมาแก้ไขด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ปัญหารถติด ปัญหาน้ำประปาไหลอ่อน ปัญหาน้ำฝนท่วมขัง ปัญหาตลาดสด สถานที่จอดรถ ปัญหาอาชญากรรมและที่สำคัญปัญหาอาชญากรรม ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการเลือกนักรการเมืองท้องถิ่นที่ดีมีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เสนอแนวทางการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชาชนที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่เทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี จำนวน 101,110 คน (เทศบาลนครรังสิต, 2563) คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ ได้จำนวน 384 คน (Yamane, T., 1973) ซึ่งจะสามารถคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

$$\text{สูตรที่ใช้คือ} \quad n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่าง

วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คำนวณได้ดังต่อไปนี้

$$N = 158,392$$

$$e = .05$$

แทนค่าในสูตรข้างต้น

$$\begin{aligned} n &= \frac{158,392}{1 + 158,392(0.05)^2} \\ &= 398.548 \end{aligned}$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้มีจำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) จากประชาชนที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยครอบคลุมตามโครงสร้างของทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากเอกสารที่มีอยู่แล้ว พร้อมทั้งได้ทำการปรับปรุงคำถามให้มีความเหมาะสม โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยคุณลักษณะบุคคลของประชาชนที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่เทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี ตามลักษณะตัวแปร คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีลักษณะคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นอัตราส่วนประมาณค่า (rating scale) เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามแรงจูงใจ

ลักษณะคำถามในตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) โดยแต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ

ระดับความคิดเห็น	ค่าคะแนนเชิงบวก	ค่าคะแนนเชิงลบ
ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	5	1
ระดับความคิดเห็นมาก	4	2
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	3	3
ระดับความคิดเห็นน้อย	2	4
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	1	5

ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณา จะใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์แต่ละระดับ จะมีคะแนนอันตรภาคชั้น (class interval) เพื่อแปลระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี การศึกษาในครั้งนี้ได้กำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินผลแต่ละระดับ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การประเมินผลระดับความคิดเห็น

คะแนนค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
คะแนนค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	เห็นด้วยมาก
คะแนนค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	เห็นด้วยปานกลาง
คะแนนค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60	เห็นด้วยน้อย
คะแนนค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งนักร้องเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี ในการปฏิบัติงานจากเอกสาร แนวคิดทฤษฎี ตำราวิชาการ ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างคำถาม

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อกำหนดข้อความให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการ

3. สร้างแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาทำการทดสอบค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาเนื้อหาคำถาม จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ทั้งทางด้านการใช้ภาษา ความถูกต้องของภาษา และครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด

5. การหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทำการทดลองใช้ (try out) กับประชาชนในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งมีคุณสมบัติเบื้องต้น คือ เป็นประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียง และไม่มีโอกาสถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา นำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's reliability coefficient alpha) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ .89

6. จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นำไปใช้ในการศึกษาต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากร ในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 400 ชุด

2. จัดเก็บรวบรวม ตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนของแบบสอบถาม ซึ่งผู้ศึกษาได้รับแบบสอบถามคืนมา ทั้งสิ้น 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน ในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ โดยใช้ค่า ร้อยละ (percentage)

2. วิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา โดยใช้ค่า t - test

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพและรายได้โดยใช้ค่า F - test เมื่อพบความแตกต่างจะใช้วิธีการทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ scheffe' สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์กำหนดไว้ที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

1. ระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต โดยรวมทั้ง 4 ด้าน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต โดยรวม

การตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่น	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้ง	3.65	0.63	มาก	1
2. ด้านการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง	3.61	0.89	มาก	2
3. ด้านคุณสมบัติหัวหน้า	3.59	0.72	มาก	3
4. ด้านบทบาทหน้าที่และสิ่งแวดล้อม	3.52	0.67	มาก	4
รวม	3.59	0.59	มาก	

(n = 384)

พบว่า การตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานีโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.65$,

S.D. = 0.63) รองลงมา ด้านการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง (\bar{X} = 3.61, S.D. = 0.89) ด้านคุณสมบัติหัวคะแนน (\bar{X} = 3.59, S.D. = 0.72) และด้านบทบาทหน้าที่และสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 3.52, S.D. = 0.67)

2. เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มี เพศ ระดับการศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มี อายุ อาชีพ และรายได้ ต่างกันมีความคิดเห็น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	ค่านัยสำคัญ	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1. เพศ	0.42	-	✓
2. อายุ	0.00*	✓	-
3. ระดับการศึกษา	0.51	-	✓
4. อาชีพ	0.00*	✓	-
5. รายได้ต่อเดือน	0.00*	✓	-

3.เสนอแนวทางการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่น พบว่า เทศบาลนครรังสิต ควรดำเนินการ ดังนี้ 1) การเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงประชาชนโดยการนำสื่อสังคมออนไลน์มาประยุกต์ เช่น face book, website, twitter 2) ข้าราชการต้องเป็นกลางทางการเมือง เช่น ข้อมูลการเลือกตั้งทุกฝ่ายต้องได้รับ 3) สถานที่ให้ผู้สมัครใช้ร่วมกันในการพบประชาชน และ 4) ความโปร่งใสเกี่ยวกับการหาเสียง เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ ค่าใช้จ่าย นโยบาย เป็นต้น

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ด้านคุณสมบัติหัวคะแนน และด้านบทบาทหน้าที่และสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ชื่อเสียงทางสังคมของผู้สมัคร การออกเดินหาเสียงตามบ้าน

ห้วคเแนนทีม่ควมนำเชือถือม่ และ ควมเข้มแ้งของทีมงานของผู้สมัครมีผลต่อกรตดัสนใจไปเลือกตั้ง ซึงสอตคล้องกับผลงนศึกษงของ วิชญ รอดไพบุรณ์ ได้ศึกษงนวิจัยเรื่องปัจจยทีม่ควมสัมพันธ์ต่อกรตดัสนใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งนยกรงค์กรบริหรส่วนจ้งหวตชลบุรี ผลกรศึกษพบว่ ควมคิดเห็นเกียวกัควมส่ำคัญของปัจจยต่ง ๆ ทีเกียวกัควมสมบัติของ ผู้สมัครรับเลือกตั้งกรหเสียงของ ผู้สมัครรับเลือกตั้งควมสมบัติห้วคเแนนและบทบทหนนที่ขององค์กรบริหรส่วนจ้งหวตและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในอยู่ในระดบัมก (วิชญ รอดไพบุลย์, 2549) สอตคล้องกับผลงนศึกษงของ มั่นเศรชญ์ ไตรชลลสินธุ์ ได้ศึกษเรื่อง ปัจจยทีม่ผลต่อกรเลือกตั้งสมชกสภผู้แทนรชฎรจ้งหวตชลบุรี ในกรเลือกตั้ง เมือวันที่ 23 ธันวคม 2550 ผลกรศึกษพบว่ 1) ปัจจยทีม่ส่ำคัญทีสุดในกรเลือกตั้งสมชกสภผู้แทนรชฎรจ้งหวตชลบุรี เมือวันที่ 23 ธันวคม 2550 ผลกรศึกษ พบว่ ดำนพรคกรเมืองอยู่ในระดบัมก ได้แก่นโยบยของพรค และควมสมบัติของพรคตมล่ำดบั ดำนควมสมบัติเฉพะตัวของผู้สมัครอยู่ในระดบัมก ได้แก่ ผู้สมัครมีควมจริงใจและรู้จักกันเป็นกรส่วนตัวตมล่ำดบั ดำนห้วคเแนนอยู่ในระดบัมก ได้แก่ ห้วคเแนนมีควมจริงใจ และรู้จักกันเป็นกรส่วนตัวตมล่ำดบั (มั่นเศรชญ์ ไตรชลลสินธุ์, 2550)

เมือพิจารณาเป็นรยดำน ด่งนี้

1.1 ดำนควมสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้งโดยรวมอยู่ในระดบัมก ท้งนี้อจเป็นเพราะว่ ผู้สมัครเป็นนักรเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครหตใหญ่ จ้งหวตสงขลา เป็นผู้มีชื่อเสียง มีนโยบยดี และผู้สมัครประกอบอชัพทีดี มีผลต่อกรตดัสนใจไปเลือกตั้งซึงสอตคล้องกับผลงนศึกษงของ (นงพะงา กอธวัช, 2553) ศึกษเรื่องกรศึกษเหตุผลในกรตดัสนใจเลือก นยกรเทศมนตรีตำบลนเมือง อำเภอสลภูมิ จ้งหวตร้อยเอ็ด ผลกรกรศึกษพบว่ ควมลักษณะของผู้สมัคร อยู่ในอันดบัมก สอตคล้องกับผลงนศึกษงของ นันธิกนต์ อุดม ได้ทำกรวิจัยเรื่อง ปัจจยทีม่ผลต่อกรไปใช้สิทธิเลือกตั้งนยกรเทศมนตรีเทศบาลตำบลกระสอ อำเภอตะกั่วทุ่ง จ้งหวตพังงา ผลกรวิจัยพบว่ ปัจจยดำนนโยบยของผู้สมัครมีผลต่อกรตดัสนใจของประชชนในระดบัมก

1.2 ดำนกรหเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยรวม อยู่ในระดบัมก ท้งนี้อจเป็นเพราะว่ ผู้สมัครเป็นนักรเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จ้งหวตปทุมธานี มีการออกเดินหเสียงตมบ้านและ มีการปรครยหเสียง และมีการใช้รณโฆษณหเสียงมีผลต่อกรตดัสนใจไปเลือกตั้ง ซึงสอตคล้องกับผลงนศึกษงของ นันธิกนต์ อุดม ได้ทำกรวิจัยเรื่องปัจจยทีม่ผลต่อกรไปใช้สิทธิเลือกตั้งนยกรเทศมนตรีเทศบาลตำบลกระสอ อำเภอตะกั่วทุ่ง จ้งหวตพังงา ผลกรวิจัยพบว่ ปัจจยดำนนโยบยของผู้สมัคร มีผลต่อกรตดัสนใจของประชชนในระดบัมก (นันธิกนต์ อุดม, 2553)

1.3 ด้านคุณสมบัติหัวหน้าคณะ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้สมัครเป็นนักการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี หัวหน้าคณะที่มีความน่าเชื่อถือ หัวหน้าคณะที่เป็นผู้นำท้องถิ่นและนำความเจริญมาสู่ท้องถิ่นมีผลต่อการตัดสินใจไปเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ ธงชัย ไตรสิกขา ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนักการเมืองท้องถิ่น กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหียง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลและสิ่งแวดล้อม ภาพรวมประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ธงชัย ไตรสิกขา, 2556)

1.4 ด้านบทบาทหน้าที่และสิ่งแวดล้อม โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้สมัครเป็นนักการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี มีความเข้มแข็งของทีมงาน บทบาทหน้าที่ของ อบท. และ ประชาชนมีติดตามข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ ชาญ รอดไพบูรณ์ ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ความสำคัญมาก และสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ (วิชาญ รอดไพบูรณ์, 2549)

2. การเปรียบเทียบระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนักการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานีพบว่า

2.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนักการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานีโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ จำรัส โทะปะปา ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพญาเม็งรายที่มีต่อการเข้าสู่ตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลพญาเม็งราย อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพญาเม็งรายที่มีต่อระบบ อุปถัมภ์ในการเข้าสู่ตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาล พบว่า ทัศนคติของประชาชนส่วนใหญ่แตกต่างกันด้านอาชีพ แต่ไม่แตกต่างกันด้านเพศ อายุ และระดับการศึกษา (จำรัส โทะปะปา, 2550)

2.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนักการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานีโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ พนมศักดิ์ ปฎิมาประกรณ์ ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลอ่างหิน อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งท้องถิ่น และความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งท้องถิ่น

ของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน (พนมศักดิ์ ปฎิมาประภรณ์, 2551)

2.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานีโดยรวมและ รายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ จำรัส โทะปะป่า ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพญาเม็งรายที่มีต่อ การเข้าสู่ตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลพญาเม็งราย อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพญาเม็งรายที่มีต่อระบบ อุปถัมภ์ในการเข้าสู่ตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาล พบว่าทัศนคติของประชาชนส่วนใหญ่แตกต่างกันด้านอาชีพ แต่ไม่แตกต่างกันด้านเพศ อายุ และระดับการศึกษา (จำรัส โทะปะป่า, 2550)

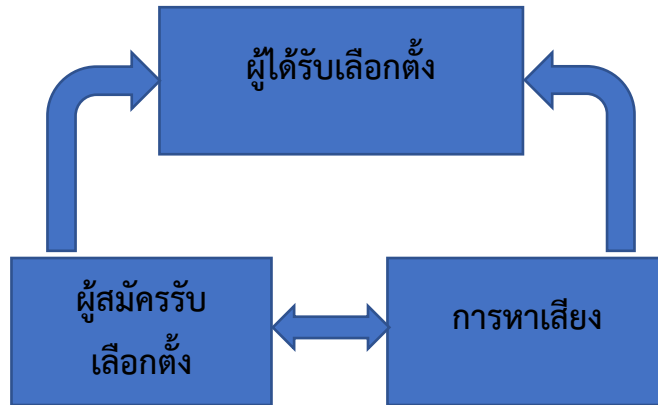
2.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานีโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ พนมศักดิ์ ปฎิมาประภรณ์ ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลอ่างหิน อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งท้องถิ่น และความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน (พนมศักดิ์ ปฎิมาประภรณ์, 2551)

2.5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานีโดยรวมและ รายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ นงพะงา กอธวัช ศึกษาเรื่องการศึกษาเหตุผลในการตัดสินใจเลือกนายกเทศมนตรีตำบลนาเมือง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการเปรียบเทียบอันดับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกนายกเทศมนตรีตำบลนาเมือง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (นงพะงา กอธวัช, 2553)

องค์ความรู้ใหม่

ผู้สมัครรับเลือกตั้ง การหาเสียง องค์ประกอบทั้งสองด้านนำมาซึ่งผลการชนะใจประชาชนทำให้ประสบผลสำเร็จในการเลือกตั้งของท้องถิ่นระดับเทศบาลนคร คุณสมบัติของผู้สมัครมีความสำคัญอย่างมากที่จะสร้างกระแส สร้างความสนใจจากประชาชนรวมทั้งการหาเสียง เช่น วิธีการ นโยบาย รูปแบบ การวางแผน การสร้างจุดสนใจ เป็นต้น

ภาพที่ 1 การตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยโดยรวมพบว่า ประชาชนที่ใช้สิทธิ์ที่มีอายุ อาชีพและรายได้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทั้งสามองค์ประกอบมีความสำคัญต่อการเลือกตั้งผู้สมัครต้องใช้วิธีการหาเสียงอย่างไรที่จะเข้าถึงประชาชนทั้งสามด้าน ถ้าต้องการเป็นผู้ชนะต้องเอาชนะใจให้ครบทั้งสามองค์ประกอบข้อเสนอแนะเชิงนโยบายบทบาทนักรการเมืองเป็นตัวกำหนดทิศทางในการครองใจประชาชนนักรการเมืองที่จะชนะเลือกตั้งต้องปฏิบัติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือ โปร่งใส ซื่อสัตย์ สุจริต มีความเป็นกันเองกับประชาชนต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ เช่น ด้านเทคโนโลยี ภาวะผู้นำ เสื้อผ้าหน้าผม เป็นต้น ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้นักรการเมืองต้องคำนึงถึงพฤติกรรมการทำงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และความผิดชอบต่อสังคมและผลประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีผลต่อการตัดสินใจมาก โดยการติดตามข้อมูลข่าวสารทางสื่อต่าง ๆ ทั้งหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุและอินเทอร์เน็ตอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องเพื่อทราบความเคลื่อนไหวของกระแสสังคมหรือความต้องการของสังคมโดยเฉพาะของประชาชนในพื้นที่ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป 1) การตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิตในจังหวัดปทุมธานีควรเพิ่มด้านตัวแปรในการวิจัย 2) การตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิตในจังหวัด

ปทุมธานีควรเพิ่มด้านพื้นที่ในการวิจัย 3) การตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครรังสิตในจังหวัดปทุมธานีควรเพิ่มเทคนิคในการวิจัยที่สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จำรัส โทะปะป่า. (2550). ทักษะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพญาเม็งรายที่มีต่อการเข้าสู่ตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลพญาเม็งราย อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- เทศบาลนครรังสิต. (2563). กองแผนและงบประมาณ. (2564, บรรณาธิการ, มีนาคม, ผู้อำนวยการสร้าง, และ 28) เข้าถึงได้จาก <http://rangsit.org/New/index.php/th/stet-clita-kasd-guber/1746-14012563-1>
- ธงชัย ไตรสิกขา. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหียง อำเภอพนสนิม จังหวัดชลบุรี. ใน วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นงพะงา กอธวัช. (2553). การศึกษาเหตุผลในการตัดสินใจเลือกนายกเทศมนตรีตำบล นาเมือง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด. ใน วิทยานิพนธ์การเมืองการปกครอง สาขาวิชารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นันทิกานต์ อุดม. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- พนมศักดิ์ ปฐมประภรณ์. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลอ่างหิน อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี. ใน สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น . มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2554). หลักการบริหารท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มันเศรษฐ์ ไตรชลาสินธุ์. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี. ใน วิทยานิพนธ์การเมืองการปกครอง สาขาวิชารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วิชาญ รอดไพบูลย์. (2549). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ. มหาวิทยาลัยบูรพา.

Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.